हित (42.) उच्चते हे प्राजिहत वमहिर्मा न हीयत⁵ इत्यहिः शालाद्वारीय न्-तन गार्क्यत्ये उत्पन्निश्पि अयमग्निः स्वरुपेण न कीयते । वृक्षो मूलं तत्र भवो बध्यः ग्राधानकाले प्रथममाहितवान्मूलभाविवम् स हि प्रथमं मध्यते ॥ नामभि-रवात्र धिष्ण्यानां स्तृतिः । उतं च । स्तृतिः स्वनाम्ना कर्मणा वाय द्विरिति ॥ का॰ [१. ८. ५५.] वागसीति सदोऽभिमर्शनमिति ॥ हे सदः वं वागिस वाचास्मिन्कर्म कुर्वनीति वाक्शब्देनभिद्रोपचारेण सद् उच्यते । वृन्द्रमिन्द्रदेवताकं चासि । सी-दल्यस्मिन्निति सदः ॥ का॰ [१. ट. ५३.] ऋतस्य दाराविति दार्येऽइति । दार्ये सदो-द्वारशाविष्म्रभिमृशतीति सूत्रार्थः ॥ के स्रतस्य यज्ञस्य दारी दारदेशस्यापिन्यी शावि युवां मा मां मा संताप्तं मा संतापयतं प्रवेशनिः क्रमणे स्वलनादिना तपतेर्लुङि मध्य-मैकवचने कलो कलीति [पा॰ ट. २. २६.] सिड्लोपे त्रपम् ॥ का॰ [१. ट. २४. २५.] ग्राभ-मल्लणमुत्तरेरधनामधपत इति सूर्यम् । उत्तरे स्त्रिभिर्मलेख्याणामभिमल्लणं दर्शन-मित्यर्थः तत्राधनामिति सूर्यमभिमत्रयत १ इति सूत्रार्थः ॥ ऋधपते मार्गपालक रवे ग्रधनां मार्गाणां मध्ये वर्तमानं मा मां वं प्रतिर प्रवर्धय तिर्तिर्वृद्धर्यः । किं च ग्रिस्मिन्देवयाने देवयानप्रापके पथि यज्ञमार्गे मे मम स्वस्ति कल्याणं भूयात् ॥३३॥

a. मित्रस्यं मा चर्चुषेद्धम् । b. अग्नयः सगराः सर्गरा स्य सर्गरेण ना-म्ना रैद्रिणानीकेन पात माग्रयः पिपृत माग्रयो गोपायतं मा नेमा वो अस्तु मा मा विष्किष्ट ॥३४॥

का॰ [१. ट. ५६.] मित्रस्येत्यृत्रित इति । ग्रभिमत्वयतऽइति शेषः ॥ के ऋतितः मित्रस्यादित्यस्य चनुषा नेत्रेण मा मामीन्नधं पश्यत सख्युर्ने त्रेण वा सखा यथा सखायं कितचनुषा पश्यति तथा मां पश्यधमित्यर्थः ॥ का॰ [१. ट. ५७.] ग्रग्नयः स-गरा इति धिष्णवानिति । अभिमल्लयत इति शेषः ॥ के अग्रयः मगराः गृ स्तुतौ गरेण स्तुत्या सिहताः सगराः यूयं सगरेण नाम्ना स्तुतिसिहितेन नाम्ना धिष्ण्या इति नाम्ना व्यवद्भियमाणावात्सगराः स्य समानस्तुतयो भवय समानो गरो येषां ते सगराः । के अग्रयः ते यूयं रीद्रेणानीकेन शत्रुविनाशकवारुयेण भवदीयेन मिन्येन मा मां पात रत्तत यदा रुद्रदेवत्येन मुखेन मां पात ग्रनीकं मुखं मैन्यं

4. 33.